

vilde give det bedste Resultat, ikke villet undslaa os fra at medvirke ved Udformningen af det af Flertallet stillede Ændringsforslag. Vi har saaledes ment, at man ved ikke ensidigt at knytte Loven til industrielle og haandværksmæssige Erhverv burde aabne Adgang til Støtte ogsaa for andre Erhverv, i saadanne Tilfælde, hvor de ved Laan kunde ride Krisen af og saaledes enten opretholde eller muligt øge deres Beskæftigelse. Men vi tror ikke paa, at Loven bliver til ret megen Gavn. Der er dem, der har ment, at det at yde Laan var noget lidet værdifuldt, og at min Meningsfælle og jeg i Udvalget burde have holdt os tilbage fra at medvirke til en i den Retning virkende Lov. Jeg skal indrømme, at jeg personlig heller ikke har megen Tillid til, at disse Laaneforanstillinger vil kunne bidrage meget til Arbejdsløshedens Aflastning — det er jo det, vi stadig maa have for Øje —, men selv om det ikke bliver mange Virksomheder, der kan hjælpes ad denne Vej, bliver det dog nogle. Jeg har faaet personlige Henvendelser fra ret indsigtfuld Side, hvori man har anført, at naar der fra Regerings og Rigsdags Side vises Villighed til at yde Hjælp, selv om det kun bliver til enkelte, er det ogsaa ønskeligt, at der træffes Bestemmelse herom. Den af Regeringen foreslaaede Tilskudsordning, der ikke alene vilde have medført en betydelig Administration, hvilket det fra Folketinget oversendte Lovforslag med dets Bestemmelser om Udvalg, Undersøgelser o. s. v. viser, men som ogsaa krævede Tilskud fra Staten til Opretholdelse af Produktionen, foreslaas jo nu fjernet gennem det af Flertallet udarbejdede Ændringsforslag, og derfor kan Mindretallet subsidiært anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse, men vi maa dog fremdeles i første Række anbefale de af os stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

J. A. Hansen (1ste Kreds): Den ærede Ordfører (Stensballe) har jo sagt, hvorledes Stillingen er, har sagt, at der er 3 Partier, som er enige, og at det fjerde Parti, nemlig Højre, subsidiært slutter sig til dem. Det vilde derfor være urimeligt for mig at holde nogen lang Tale eller drage alle de ekstreme Standpunkter og Synspunkter frem ved denne Lejlighed — det kan vi vist rolig gaa ud fra, at andre vil besørge

for os. Men jeg vil dog gerne sige saa meget, at jeg beklager, at der er gaaet henimod 3 Maaneder, siden denne Sag blev fremsat for Rigsdagen. Jeg betragter det som en Selvfølge, at en Tilskudslov omkring 1. Januar, midt i Vinterens Hjerte, vilde have været langt bedre baade for Industrien og for Arbejdsgivere og Arbejdere, end en Laanelov, der bliver gennemført nu hen i Foraaret, kan siges at være, men ikke des mindre er jeg ikke langt fra at være enig med det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) i, at denne Lov i alt Fald kan bruges; den giver ikke saa meget, men den giver altid noget, og jeg takker det ærede 14de tingvalgte Medlem for de af hans Bemærkninger, der havde en venlig Tendens overfor Arbejderne. Det er rigtigt, at det ærede Medlem ikke paa noget Stadium af denne Sags Behandling har forsøgt at kombinere Kriseværnsloven med Løntrykkeri eller med Forslag om at beskære Understøttelserne eller lignende, og for saa vidt er vi altsaa enige. Men jeg tror, at det er uheldigt, naar Industrien, hvad der ved denne Lejlighed har gentaget sig som saa ofte før, serverer saa mange forskellige Standpunkter for os, om jeg saa maa sige; vi er blevet stillet overfor en Slags Industriens Begrædelsesbog, som spænder over alle mulige Felter og alle mulige Standpunkter. Industrien har ganske vist den Glæde deraf, at den, lige meget hvad der sker, kan sige: Kan I se, vi havde Ret, men jeg tror, det havde været godt, om der var blevet taget anderledes fat, og det er vi vist for Resten nogenlunde enige om indenfor alle Partier. Men det har jo vist sig politisk umuligt i Øjeblikket at faa den høje Rigsdag til at vise Industrien et virkelig venligt Ansigt. Grundene er vist mange forskellige, spænder vist over lige saa vide Felter som Industriens mangede Synspunkter og Standpunkter.

Naar jeg nu paa mit Partis Vegne skal anbefale det høje Ting at stemme for Flertallets Forslag, vil jeg benytte Lejligheden til at gentage, at jeg tror, det foreliggende Forslag vil kunne gavne meget betydeligt; det vil kunne være ligesom en lille Optakt til en grundig Undersøgelse af, hvorledes det i Virkeligheden er muligt at komme en kriseramt Industri til Hjælp. Det er ganske utvivlsomt, at under det